Temps Pasqual - Quart diumenge

Per OscarF el dl., 02/05/2022 - 00:00

Ac 13,14,43-52
Ap 7,9.14b-17
Jn10,27-30

Hi havia una vegada una noia que va entrar a una prestigiosa joieria. Va mirar detingudament el taulell fins que va trobar un collar amb perles precioses. Va saludar al dependent i li va comentar la seva intenció de comprar-lo. El va informar que era per la seva germana, perquè aquelles perles li esqueien molt bé amb el color dels seus ulls. Seria el present del seu aniversari, li volia reconèixer tot el que feia per ella des de que va morir el seu pare, perquè la seva mare havia de treballar molt i, des d'aleshores era la seva germana la que s' encarregava d'ella amb molta delicadesa i amor. Amb la compra li volia retornar totes les atencions que rebia. El dependent l'escoltà però li demanà si podia pagar-lo. La protagonista va treure un mocador ple de monedes i el deixà a la taula. El treballador va veure que era molt poc, però el propietari de la tenda li va indicar, amb un gest, que li vengués. Així ho va fer, embolicant el regal amb una bonica capsa i un llaç lluent.

Al cap d'un temps, va entrar a la mateixa botiga la germana gran amb la capsa amb el collar. Va demanar pel propietari mentre deixava el regal al mostrador. No el podia acceptar, perquè la seva germana era impossible que tingués tants diners per a pagar-ho. Només feia nines de drap per ajudar la família i devia haver estat un error. El botiguer li contestà que se'l mereixia, perquè havia cuidat tant la seva germana, amb molt d'amor. I, sobretot, perquè li havia ensenyat la millor lliçó per a la vida: l'amor només es pot retornar amb amor.

L'evangeli d'avui es fixa en tres actituds de les ovelles en relació amb el bon pastor: fe, seguiment i confiança. Una fe que és escolta amb el cor i la intel·ligència amb una voluntat de voler conèixer i seguir. Un seguiment en comunió, per fer camí per ell, amb ell i en ell. I una confiança que esdevé fortalesa en la debilitat i pau enmig de la tempesta, experimentada per Pau i Bernabé, com hem escoltat a la primera lectura en la seva relació amb els jueus d'Antioquia de Pisídia marcada per la gelosia.

I les ovelles podem tenir aquesta disposició, perquè responen a la veu del seu pastor. Un propietari que es preocupa per elles fins a donar la vida, que "les conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida" com hem sentit al fragment de l'Apocalipsi. A la història, Jesús representa la germana gran que marca amb el seu exemple i generositat la petita. El tarannà del bon pastor genera amor en les seves ovelles. Estimar és sempre aventurar-se en l'altre. I els cristians i les cristianes estem cridats a fer-ho amb Jesús. Quan estimem una persona realment, la busquem, li dediquem temps, escolem el que diu, contemplem els seus gestos. Tota la existència queda tocada i transformada per ella.

La fe cristiana és aquesta experiència d'amor provocada pel seguiment de Jesús. Hem de demanar a Déu Pare la força per restar amb el bon pastor, per amarar-nos dels seus gestos, paraules, accions... per esdevenir com Ell, un camí de creixement, que només és possible des de l'amor i reconeixent tota l'estima que rebem d'Ell.

ETIQUETES
TECONEIXEMENT GRATUÏTAT AMOR PASTOR